

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. XXIX. Autoritas Missionibus divinitus conciliata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

latio & gaudio, qui absque fatigatione Patrem, quoquo ducebat, secutus, aëris incommoda & rigorem, caritatis suæ fervore superavit.

§. XXIX.

Authoritas Missionibus divinitus conciliata.

Sed ut rem dicam, necesse est fateri, hanc tantam Populorum frequentiam & concursum, hunc eorum affectum & desiderium Expeditionum, effectum præcipuum fuisse singularis beneficentiæ divinæ, cui placuit auctoritatem miris admodum modis huic sacro Ministerio conciliare, quod animabus cælum implebat. Ne igitur gloriam DEO subtraham, aut debitam gratitudinem negem, censui mearum partium esse, ejus rei aliquot exempla hîc in medium adducere. Profiteor tamen, eventus omnes, quos narrare instituo, quique naturæ viribus superiores videri possunt, niti fide testium summæ auctoritatis, qui interpositâ jurisiurandi religione sanctissimâ, juratis etiam & publicis Scribis eos distârunt; & ego authentica horum instrumenta penes me habeo. R. D. Perègrinus de Oleo Rector Ecclesiæ Beatissimæ Matris Dolorosæ in Diœcesi Regienti Gallia Celticæ, narrat eventum qui sequitur. Pervenerat eò P. Segnerus mense Majo 1678. ad solitas exercitationes instituendas, & cum longinquis è terris appulsa eò esset ingens multitudo, fatigata, & sitibunda, motus miseratione Rector Joanni Belpolito, suæ Parœciæ homini, provinciam commisit, è dolio suo, septem aut octo urnarum capaci, promendi vinum, & gratuito propinandi cunctis qui bibere voluissent? Fecit cum fide Joannes, quod erat jussus,

H

& lar-

& largè inde à principio expeditionis usque ad finem multis millibus mortalium dedit vini, quantumcunque volebant; & debebat sanè, ait memoratus Rector, dolium exhauriri etsi multo esset, quàm fuerat, capacius, non septem aut octo, sed viginti aut triginta urnarum: & tamen cum finis Expeditioni impositus est, bene multum vini adhuc in dolio repertum est. Eventus hic (subdit idemmet Rector, qui juratus illum affirmavit) summæ omnibus fuit admirationi, maximè nominato ante Joanni, & ego præ ceteris attonitus nescio cui illum adscribam, nisi manifesto divinæ bonitatis & miserationis prodigio, cui propositum esset hac ratione mortales excitare ad sanctas has expeditiones frequentandas, è quibus videre erat identidem animorum in melius commutationes, emendationes morum, inimicitias sublatas, & innumera alia bona provenire. Quando Lufores, certi abrumpere pessimum morem, afferebant P. Segnero picta sua folia, ut illa sacrificaret DEO, in memoriam rectè decretorum consueverat dare illis numisma à Summo Pontifice sacratum, donatúmque plena noxarum pœnarúmque omnium condonatione pro mortis articulo; monebat tamen priùs diligenter, ne unquam ludum repeterent, aliàs certò jacturam facturos donati Numismatis. Nec vanæ eæ minæ fuere; multi siquidem testantur, se, ubi ludum repetierant, amisisse Numisma, quin scirent quomodo, etsi & carissimum haberent, & solerter custodirent. Unus inter ceteros Sacerdos juratus asserit, se ut de non amittendo denuo Numismate securus esset, illud cingulo insuisse, quod supremas caligas ambit, & cum semel duntaxat ad chartarum ludum rediisset, illud amisisse, quin reperire amplius posset, etsi cingulum integrum, & nullá sui parte diffutum esset.

§. XXX.